

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125400693
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2026:6125400693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov, sudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: 1) A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, 2) E. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., štátny občan SR, obaja žalovaní právne zastúpení: Mgr. Ondrej Barna, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, IČO: 52 824 837, o zaplatenie sumy 15 267,72 eura s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalobu zamieta.

II. Žalovaní 1) a 2) majú nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30.09.2025 požadoval, aby súd zaviazal žalovaného 1) a 2) na zaplatenie sumy 15 267,72 eura s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) zo dňa 23.06.2025 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaní boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 29.06.2021 Zmluvu č. 5180452874 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zároveň postupca splnil všetky povinnosti v zmysle uvedených zákonov. Žalovaní napriek opakovaným výzvam neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaní sa celkom alebo čiastočne dostali do omeškania s aspoň tromi splátkami a suma omeškaných splátok dosahovala zákonom vyžadovanú percentuálnu mieru omeškanej výšky k sume poskytnutého úveru, postupca vyzval žalovaných v súlade s ust. § 53

ods. 9 a ods. 10 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník na vrátenie omeškaných splátok v lehote nie kratšej ako 15 dní, pričom ich súčasne upozornil, že v prípade neuhradenia sumy omeškaných splátok v dodatočnej lehote sa stane celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy splatným. Vzhľadom k tomu, že dlžníci v dodatočne poskytnutej lehote vo výzve uvedenú sumu omeškaných splátok neuhradili, stalo sa celé plnenie zo zmluvy dňa 20.12.2024 splatným. Žalovaní z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 5 285,39 eura. Úhrady žalovaných boli započítané nasledovne: na istinu suma 331,80 eura, na zmluvný úrok suma 4 478,23 eura, na úrok z omeškania suma 0,00 eur, na poplatky suma 475,36 eura. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 19 394,06 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 15 168,20 eura, z riadneho úroku vo výške 3 649,40 eur, zo zmluvného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 132,95 eura a z úroku z omeškania po zosplatnení vo výške 343,99 eura a z poplatkov vo výške 99,52 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonali nasledujúce úhrady 0,00 eur. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16. júna 2020 sp. zn. 5Cdo 42/2020 zverejneným v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R5/2021: „Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“ Rovnaký právny názor vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších rozhodnutiach (sp. zn. 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 2 Cdo 83/2020, 3 Cdo 113/2019, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018, etc.), v ktorých uznal v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nárok veriteľa na úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 20 817,43 eura, pričom žalobca si s poukazom na uvedenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR uplatňuje pohľadávku v nasledujúcej štruktúre: istina vo výške 15 168,20 eura, riadny úrok vo výške 5 416,76 eura predstavujúci úrok z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), ponížený o sumu úhrad vykonaných na tento úrok (Y), t.j. 9 894,99 eura (X) – 4 478,23 (Y) eura = 5 416,76 eura (Z). Výška úroku z istiny, aký by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí (X), je možné vypočítať tak, že od celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmysle zmluvy o úvere odpočíta sa výška poskytnutého úveru predstavujúcu výšku istiny a tiež poplatky, ktoré by bol povinný pri riadnom plnení veriteľovi uhradiť. Celkovú výšku poplatkov vypočíta sa ako súčin počtu mesačných splátok a výšky takto dohodnutého poplatku. Príkladný výpočet prikkladajú v prílohe poplatky vo výške 99,52 eura, zmluvný úrok z omeškania do zosplatnenia vo výške 132,95 eura. Zvyšnú časť pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca oznamuje súdu, že v časti D) formulára v rámci položky "Istina" uvádza súčet neuhradenej istiny úveru a neuhradených poplatkov.

3. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 11Up/1347/2025 zo dňa 27.10.2025.

4. Žalovaní 1) a 2) podali odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedli, že uplatnený nárok nepovažujú za oprávnený z dôvodu, že žalobca nespĺnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Z obsahu jednostranných právnych úkonov nemožno zistiť s akou konkrétnou splátkou má byť v omeškaní, aká časť omeškaného plnenia má predstavovať istinu a ďalšie príslušenstvo. Ďalej poukázali na nesplnenie povinnosti skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať dohodnutý záväzok, čo môže mať dopad na rozsah dôvodnosti uplatňovaného nároku žalobcu.

5. Žalobca sa vyjadril k podanému odporu tak, že poukázal na ustanovenia § 53 ods. 9, ods. 10 Občianskeho zákonníka účinného od 01.11.2024. V konkrétnom prípade došlo k zosplatneniu v súlade s uvedenými ustanoveniami Občianskeho zákonníka výzvou zo dňa 07.11.2024, v ktorej boli spotrebiteľia upozornení na omeškanie s plnením 13. splátok v rozsahu istiny vo výške 1 484,17 eura a úrokov vo výške 2 313,68 eura. Rovnako boli upozornení na skutočnosť, že ak omeškané plnenie neuhradia, stane sa celý dlh zo zmluvy splatným. Spotrebiteľom bola zároveň poskytnutá dodatočná lehota na plnenie 30 dní. Uvedená výzva bola dňa 19.11.2024 uložená na pošte. Nasledujúci deň sa považuje za doručenie zásielky do dispozičnej sféry adresáta. Lehota na plnenie uplynula dňa 20.12.2024, kedy sa stalo plnenie zo zmluvy automaticky splatným v zmysle ust. § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na ustanovenie § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 2 ods. 1, ods. 2 Opatrenia Národnej banky SR č. 10/2017. Pri zisťovaní výdavkov znižujúcich príjem spotrebiteľa postupoval podľa § 7 ods. 20 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, vychádza sa výlučne z úverových peňažných záväzkov dopytom do úverového registra. Zistil, že spotrebiteľia mali úverové záväzky s mesačnou splátkou vo výške 375,- eur. S uvedenými mesačnými splátkami pôvodný veriteľ pri výpočte nerátal a nezahrnul ho do výpočtu. Výška splátky novo poskytnutého úveru bola stanovená na 282,- eur a výdavky na

peňažné záväzky spotrebiteľa ustálil vo výške 296,76 eura. Veriteľ počítal s mesačným čistým príjmom vo výške 1 096,74 eura, na základe dopytu do sociálnej poisťovne. Pokiaľ ide o náklady na zabezpečenie základných životných potrieb, bral do úvahy životné minimum spotrebiteľa, nakoľko žalovaný deklaroval dvoch členov domácnosti a rodinný stav F.. Životné minimum na členov domácnosti brané do úvahy pri výpočte limitu ukazovateľa schopnosti splácať ku dňu poskytnutia úveru bolo vo výške 364,70 eura (životné minimum G. H. G.). Žalobca zotrval na podanej žalobe.

6. Strany sporu zotrvali na svojich stanoviskách.

7. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 15 267,72 eura s príslušenstvom.

8. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

9. Právny predchodca žalobcu SLSP, a. s. a žalovaný uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č.5180452874 zo dňa 29.06.2021, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý spotrebný úver vo výške 15 500,- eur pri úrokovej sadzbe 12,99 % ročne, výške splátky 281,76 eura, počet splátok 96, dátum splatnosti prvej splátky 25.08.2021, dátum splatnosti poslednej splátky 25.07.2029, RPMN 16,15 % a celkové náklady spotrebiteľa činili 27 046,19 eura.

10. Právny predchodca žalobcu SLSP, a. s. výzvou zo dňa 07.11.2024 oznámil žalovaným, že ku dňu 07.11.2024 sú v omeškaní so splácaním poskytnutého úveru, že eviduje celkom alebo čiastočne neuhradených 13. splátok a to v rozsahu istiny vo výške 1 484,17 eura a úrokov vo výške 2 313,68 eura, celková dlžná suma splátok predstavuje 3 797,85 eura. Súčasne vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy splátok najneskôr do 30 dní od doručenia tejto výzvy. V prípade neuhradenia dlžnej sumy v lehote 30 dní boli žalovaní upozornení, že stane sa splatným celé plnenie, ktoré majú plniť podľa zmluvy o úvere. Žalovaný 1) neprevzal v odbernej lehote predmetnú výzvu a táto bola uložená dňa 19.11.2024 a žalovaná 2) neprevzala v odbernej lehote predmetnú výzvu a táto bola uložená dňa 19.11.2024.

11. Žalobca predložil na čl. 112 a nasl. spisu kalkuláciu ukazovateľa schopnosti splácať, z ktorého súd zistil, že v prípade žalovaných ide o dvojčlennú domácnosť, životné potreby boli ustálené vo výške 365,- eur, vyplácané záväzky 360,- eur, výška splátky úveru 282,- eur. Ďalej predložil výsledok dopytu do Sociálnej poisťovne.

12. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

18. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

20. Podľa § 7 ods. 16 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

21. Podľa § 7 ods. 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky,17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

22. Podľa § 7 ods. 19 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu.

23. Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a) čistý príjem spotrebiteľa, b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) c) výška splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

24. Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní na účely podľa odseku 19 použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa, výške celkovej zadlženosti a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní bez súhlasu spotrebiteľa, len na splnenie účelu posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a na účely podľa odseku 19, ak odsek 43 neustanovuje inak, elektronicky overiť informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa v Sociálnej poisťovni,17ab) a to prostredníctvom prevádzkovateľa registra. Veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky overujú len informácie súvisiace s príjmom spotrebiteľa, ktoré vopred získali od spotrebiteľa, u ktorého sa posudzuje schopnosť splácať spotrebiteľský úver. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť,17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom17td) a na príjem spotrebiteľa.

25. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú

osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

27. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

28. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

30. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

31. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere.

32. Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

33. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu SLSP, a. s. a žalovaný uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č.5180452874 zo dňa 29.06.2021, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý spotrebný úver vo výške 15 500,- eur pri úrokovej sadzbe 12,99 % ročne, výške splátky 281,76 eura, počet splátok 96, dátum splatnosti prvej splátky 25.08.2021, dátum splatnosti poslednej splátky 25.07.2029, RPMN 16,15 % a celkové náklady spotrebiteľa činili 27 046,19 eura.

34. Povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa je v našom právnom poriadku zakotvená v § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom ide o transpozíciu čl. 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. Podľa tohto ustanovenia je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

35. Podľa § 7 ods. 17 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch sa vynaložením odbornej starostlivosti rozumie, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi.

36. Mohlo by sa teda zdať, že postačuje, ak veriteľ preukáže, že nahliadol do príslušných registrov a vyžiadal si od spotrebiteľa a ďalších orgánov príslušné podklady. Je ale zrejmé, že na to, aby bolo možné hovoriť o odbornej starostlivosti, je potrebné preukázať aj odbornosť samu - teda preukázať aj to, že bola platobná schopnosť posúdená správne (boli vyhodnotené všetky údaje a správnym spôsobom bolo na nich prihliadnuté). Zhromaždenie podkladov bez ich správneho a odborného posúdenia by totiž nenaplnilo cieľ, ktorý zavedenie takej povinnosti veriteľa sledovalo chrániť spotrebiteľa pred nadmernou zadlženosťou a platobnou neschopnosťou.

37. Zákon o spotrebiteľských úveroch kladie veriteľovi povinnosť postupovať s odbornou starostlivosťou, ide teda o povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Veriteľ musí pritom posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda nielen jeho príjmy, ale aj výdavky. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/ domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť alebo nezaopatrené deti). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi posúdiť schopnosti spotrebiteľa splácať úver nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta (uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/6/2025 zo dňa 21.10.2025).

38. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že pri preverovaní schopnosti splácať úver v časti výdavkov žalobca vychádzal z úverových peňažných záväzkov, ktoré si overil dopytom do úverového registra dňa 23.06.2021, kde zistil úverové záväzky vo výške 375,- eur spolu. Výška splátky novo poskytnutého úveru bola stanovená na 282,- eur. Výšku výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa žalobca ustálil na sumu 296,76 eura. Pokiaľ ide o náklady na zabezpečenie základných životných potrieb bral žalobca do úvahy životné minimum spotrebiteľa, ktorý deklaroval dvoch členov domácnosti a rodinný stav ženatý/ vydatá. Ku dňu poskytnutia úveru bolo životné minimum dvojice bez detí 364,70 eura. Pokiaľ ide o príjmy spotrebiteľa, veriteľ počítal s mesačným čistým príjmom vo výške 1 096,74 eura, ktorý overil na základe dopytu do sociálnej poisťovne. Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu vychádzal len z výdavkov v podobe životného minima 364,70 eura a mesačných finančných výdavkov 282,- eur. Právny predchodca žalobcu nepreukázal, či skutočne zisťoval aj výdavky žalovaných (osobný/domáci rozpočet), napr. na domácnosť, stravu, bývanie, dopravu, lieky, telefón atď. Uvedené nevyplýva ani z údajov zo zmluvy o splátkovom úvere. Právny predchodca žalobcu neskúmal skutočné výdavky žalovaných, ktoré sú individuálne a veriteľ je povinný ich zisťovať a preverovať, pričom tieto náklady nemožno stotožniť so životným minimom, ale je nevyhnutné vychádzať z reálnych výdavkov, pretože štandard každého žiadateľa o úver je iný.

39. Aktuálna právna úprava v spojení s Opatrením NBS č. 10/2017 z 14.11.2017 nezrušila povinnosť veriteľa skúmať reálne náklady žiadateľa o úver. Ustanovenie § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. výslovne stanovuje, že veriteľ je povinný použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Posledná veta ods. 27 sice ustanovuje, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, avšak uvedené nemožno vykladať tak, že veriteľ vôbec nemusí od žiadateľa o úver zisťovať výšku jeho skutočných životných nákladov. S uvedeným korešponduje aj úprava v § 2 ods. 5 Opatrenia, podľa ktorého výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima. Ak zákon uvádza, že náklady spotrebiteľa treba posudzovať s ohľadom na životné minimum a Opatrenie uvádza, že náklady sú najmenej vo výške životného minima, to nenahrádza a neruší povinnosť veriteľa vynaložiť primerané úsilie na zistenie informácií o aktuálnych reálnych nákladoch spotrebiteľa, ani veriteľovi nedáva možnosť, aby si sám určil výšku týchto nákladov (či už vo výške životného minima alebo vyššej). Ak účelom posúdenia bonity je zistiť, či žiadateľ o úver bude skutočne schopný splácať poskytnutý úver, potom je vylúčené, aby veriteľ posudzoval bonitu bez akejkoľvek informácie od žiadateľa o úver o jeho reálnych nákladoch na základné životné potreby. Jednak to výslovne ustanovuje zákon č. 129/2010 Z.z. a jednak náklady na zabezpečenie základných životných potrieb priemerného spotrebiteľa výrazne prevyšujú výšku životného minima. Právo musí byť aplikované v kontexte aktuálnej spoločenskej reality tak, aby bol naplnený účel právnej úpravy, ktorým je v danom prípade účinná ochrana spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti. Posudzovanie bonity bez elementárnych vstupných údajov o skutočných nákladoch žiadateľa o úver nemožno hodnotiť ako postup s odbornou starostlivosťou. (bližšie uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/6/2025 zo dňa 21.10.2025).

40. V danom prípade právny predchodca žalobcu nezisťoval konkrétne náklady spotrebiteľa, ale odkázal len na životné minimum, čím porušil ustanovenie § 7 ods. 19 v spojení s § 7 ods. 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho sa v zmysle § 11 ods. 2 poslednej vety zákona o spotrebiteľských úveroch dopustil hrubého porušenia povinnosti posudzovať bonitu spotrebiteľa. Uvedené má za následok, že právny predchodca žalobcu stratil právo vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a postúpenie pohľadávky je neplatné pre rozpor s ustanovením § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedené má dôsledky vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobcu ako postupníka. Vzhľadom na neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, žalobca nenadobudol predmetnú pohľadávku, preto žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v predmetnom spore. Vecnú legitímáciu súd skúma vždy aj bez návrhu a jej nedostatok je vždy dôvodom na zamietnutie žaloby bez ďalšieho.

41. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody súdu neostávalo nič iné ako žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

42. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaní 1) a 2) mali v konaní plný úspech, preto majú nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Odvolať sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).